

repei: Oroveso — Norma, Ottokár — Bűvös vadász, Maurevert — Hugentótták, Saint-Bris — Hugentótták, Biberach — Bánk bán, stb.

Tallán László, színész, sz. 1875-ben, Pécsen. Színész lett: 1894-ben. Éveken át mint elsőrendű szerelmes színész működött Szabadkán és más nagyobb társulatnál.

Tamás Benő, színész, sz. 1888 márc. 26-án, Budapesten. Színész lett 1905-ben. Pályáját Sziklai Kornél Színházában kezdte. Onnan Steinhardthoz, majd a Royal Orfeumba szerződik. A háború kitörésével bevonul, harctéren teljesít szolgálatot, azután a Budai Színházban látjuk, majd a Király Színház tagja lett. Jeles buffó-komikus. Kiválóbb szerepei: Tul a nagy Krivánon: Baratye Jano, Szép Heléna: Menelaus, Orfeusz: Jupiter, Csárdáskirálynő: Boni, stb.

Tamás Ernő, író és hirlapíró, sz. 1892 máj. 1-én, Bortfán. Tanulmányai elvégzése után, 1912-ben hirlapíró lett és a „Magyarország”-nál kezdte működését. 1924-óta a „Pesti Hirlap” belső munkatársa, a hol színházi kritikákat ír. Színesztörténeti cikkei alapos hozzáértésről tanuskodnak.

Tamássy József, színész, kiváló népszínműénekes, előbb a Nemzeti Színház-, majd a Népszínház tagja, sz. 1837 márc. 13-án, Veszprémben, megh. 1892 szept. 8-án, Ujpesten. Iskoláit szülővárosában járta, de miután semmiféle tudományos pályához kedve nem volt, nemesi származású atyja iparost akart belőle nevelni. Próbálkozott is a kis Tamássy többféle iparágban, volt pék, molnár, lakatos és szűrszabó, de — mint ha csak megérezte volna magasabb rendű hivatottságát — egyik műhelyben sem tudott megragadni. Végre is megszökött a szülői háztól s 1856-ban Marczali-ba ment, ahol az éppen ott működő Szöllőssy Mihály és Szuper Károly társulatánál beállott a színészek közé.

Tamássyt elsősorban szép énekhangjáért szerződtették, de csakhamar kitűnt, hogy színészi tehetsége is rendkívüli. Első nagyobb szerepe Kinizsi volt

a „Mátyás fia” c. szindarabban; a népszínmű-énekesi szerepkörben pedig a „Cigány” Gyuri-jában próbálkozott meg. Mindakét szerepe jól sikerült, de amikor Tatán a „Vén bakancsos”-ban Laczit játszotta, bizony belezavarodott a szerepébe. Ezen való elkeseredésében szereplése közben otthagya a színházat, társai rábeszélésére azonban mégis visszatért és folytatta szerepét.

Kezdő éveit általában igen küzdelmesek voltak, mit részben a nehéz politikai és gazdasági viszonyok idéztek elő, részben pedig saját szilaj természete. A kemény nyakú magyar gyerekeknek sok baja volt a Bach-korszakbeli idegen hivatalnokokkal, de Tamássy amúgy magyar-huszárosan mindig kivágta magát a bajból. Egyszer valaki feljelentette, hogy a katonáskodás elől bujkál, de miután a sorozó bizottság néhány tagja már előzetesen hallotta őt énekelni, egy befolyásos uri ember ajánlatára felmentették a katonáskodás alól.

Tamássy 12 évig volt vidéki színész, mialatt az országnak majdnem minden nagyobb városában működött, de már 1861 október 6-án a „Csikós”-ban, majd 1863 augusztus 16-án a „Szökött katoná”-ban nagy sikerrel vendégszerepelt a Nemzeti Színház színpadán. 1869-ben Kőmives Imre társulatával Pestre jött s a városligetben játszott. Ekkor újra fellépett a Nemzeti Színháznál (aug. 22-én a „Csikós”-ban, aug. 29-én pedig a „Szökött katoná”-ban) s a rendkívüli nagy sikerű vendégjátékok után végre le is szerződtették.

A magyar népszínmű történetében nagyjelentőségű esemény volt Tamássy szerződtetése, mert ebben az időben ő volt az egyetlen férfi-színész, aki varázserejű magyarságával és zamatos nótáival újra fellendítette e már-már lehangyatló műfajt. Tamássy be is töltötte hivatását, különösen amikor az 1871-ben leszerződtetett Blaha Lujzában minden tekintetben kiváló s magához méltó játszótársra talált. Ez a teljesen összeillő művészpár — csodálatos rátermettségük révén — új korszakot teremtett a népszínmű történetében s újra magyarrá tette a Bach-korszakban erőszakkal elnémetesített Budapestet. Töb-